

DE NIEUWE TONEELBIBLIOTHEEK

Deze tekst is afkomstig van de online bibliotheek op www.denieuwetoneelbibliotheek.nl.

De rechten, inclusief en met name de rechten voor uitvoering, liggen voor alle teksten bij de auteur en het is dan ook verplicht om voor elke vorm van uitvoering toestemming bij de betreffende schrijver aan te vragen. Voor elke schrijver is het van groot belang om te weten of zijn teksten worden uitgevoerd, dus neem alstublieft bij elke lezing, encenering, bespreking in het onderwijs e.d. even contact op met de auteur! Het contact adres voor deze tekst is:

Schrijver	Marcel Osterop
Titel	Contouren
Jaar	2011
Uitvoering	Toneelgroep Cargo / Marcel Osterop

Copyright (C) 2011 by Marcel Osterop

Contouren

Marcel Osterop, augustus 2010, Oostende

V1 - hoofdbewoner

V2 - medebewoner

V3 - medebewoner

W - woordvoerder van V2

SCENE 1

- V1: Graag wil ik deze vergadering openen met de opmerking dat, mocht ik tijdens de laatste vergadering het beeld hebben gegeven mijn geduld te zijn verloren, ik dit beeld onterecht heb afgegeven. Ik vond het van begin tot einde een constructief, innoverend en verhelderend gesprek, alle misverstanden daargelaten. Ik hoop dat we dit constructieve gesprek vandaag in alle rust zullen doorzetten, mede dankzij de aanpassingen die we hebben gemaakt naar aanleiding van de conclusies die we trokken uit ons vorige gesprek. Ik zie dat hier aan tafel een nieuwe persoon is aangeschoven. Misschien is het handig dat deze nieuwe persoon zich aan ons voorstelt in de voorstelronde alvorens het daadwerkelijke gesprek te beginnen.
- V3: Voorstelronde?
- W: Goedemiddag allemaal.
- V3: Maar ik ken iedereen al.
- W: Graag zou ik mij willen voorstellen als zijnde woordvoerder van de gesprekspartner die links van mij zit.
- V1: Ik kan de nieuwe persoon niet verstaan. Kan iemand de nieuwe persoon verstaan?
- V2: Hij zegt dat ie woordvoerder is.
- V1: Woordvoerder van wie?
- V2: Woordvoerder van mij.
- V1: Waarom voer jij je eigen woord niet?
- V2: Omdat in de laatste vergadering de conclusie werd getrokken dat het door mijn huidige emotionele staat van zijn onmogelijk is om een constructief gesprek met mij op te zetten.
- V1: Dat is waar. Je explosieve uitingen van ongenoegen gaven me nogal een onveilig gevoel.
- V3: Mij ook.

V2: Ik noem dat temperament.

V1: Dat is een mooi woord, maar dekt voor mij niet geheel de lading.

V2: Ik heb daar op ingespeeld en een woordvoerder in de armen genomen.

W: Ik denk dat we inzake het temperament van mijn gesprekspartner een open blik moet behouden. Tenslotte zijn er twee kanten van het verhaal; de partij die zich blijkbaar te temperamentvol opstelt, en de partij die daar blijkbaar niet mee om kan gaan.

V1: Ik versta de nieuwe persoon nog steeds niet. Kon iemand de nieuwe persoon daarnet verstaan?

V3: Hij zei dat het niet haar probleem is dat ze zo temperamentvol reageert, maar ons probleem dat we daar niet mee om kunnen gaan.

V1: Pardon?

V2: Dat je je nogal conflictvermijdend gedraagt voor iemand die uit is op een constructief gesprek.

...

V1: Goed, ik denk dat we niet hoeven terug te komen op eerder getrokken conclusies. Laten we vooruit bewegen, en je al dan niet temperamentvolle inborst op een tweede plan zetten. Graag wil ik het woord geven aan de initiatiefnemer van deze vergadering. Zou de initiatiefnemer van deze vergadering zijn of haar vinger willen opsteken.

(V3 steekt haar vinger op)

V1: Kan er iemand noteren dat het gespreksinitiatief voor de zesde keer op een rij werd genomen door de partner rechts van mij.

V2: Wat een verrassing.

V1: Ik bewonder je daadkracht en doorzettingsvermogen. Het woord is aan jou.

V3: Eigenlijk kan ik heel kort zijn. Ik heb besloten dat ik vanaf dit moment zo weinig mogelijk nog met jullie te maken wil hebben. Jullie interesseren me niet. Ik koester geen haatgevoelens, geen wrok. Ik droom er 's nachts niet van

jullie in je slaap te verstikken of dood te slaan met een gietijzeren pan. Ik ben een redelijk mens. Mocht ik jullie tegenkomen in de keuken, dan zal de beleefdheid blijven prevaleren. Ik zeg vriendelijk gedag, pak wat ik nodig heb, en vertrek zonder jullie achter te laten met een opgelaten gevoel. Maar vanaf nu gaat mijn kamerdeur op slot. Ik sluit jullie buiten. Ik wil niet meer het idee hebben nog iets van jullie te willen of te moeten. Jou, jou vind ik een manipulatieve, zelfingenomen blaaskaak die om de hete brij heen draait, en jou, jou vind ik een onberekenbare hysterica met een plank voor de kop. Jullie interesseren me niet, dus begeef je niet op mijn pad, dan begeef ik mij niet op die van jullie.

V1: Dank je wel voor deze openheid van zaken.

...

W: Is het misschien handig om te benoemen wat de beeldvorming over mij is in dit kader?

V1: Het spijt me, maar kan iemand herhalen wat de nieuwe persoon zojuist aan ons vroeg?

V2: Hij vroeg of de initiatiefnemer ook al een mening over mijn woordvoerder is toegedaan.

V1: Dat lijkt me irrelevant.

V3: Ik wil daar wel antwoord op geven.

V1: Dat lijkt me irrelevant.

V3: Ik ken de nieuwe persoon nog maar net, maar het feit dat hij zich in deze positie heeft laten manoeuvreren door uitgerekend een ontoerekeningsvatbaar verklaarde gesprekspartner lijkt me boekdelen spreken.

V1: Dit lijkt me niet erg relevant voor het verdere verloop van het gesprek.

W: Ik ga even koffie halen.

(W af)

SCENE 2

- V2: Ik wil graag een vraag inbrengen.
- V1: Misschien is het goed om inderdaad een tussentijdse vraag in te brengen alvorens ons te bezinnen op datgene wat zojuist gezegd is.
- V2: Als de initiatiefneemster van dit gesprek zo weinig mogelijk met ons te maken wil hebben, dan vraag ik me af waarom we, op haar initiatief, nu al voor de zesde keer op een rij bijeen zijn om het alle zes de keren uitgebreid te hebben over steeds dezelfde mededeling, namelijk dat ze zo weinig mogelijk met ons te maken wilt hebben?
- V3: Ik vind dit geen vraag, ik vind dit een steek onder water.
- V2: Misschien moet ik de vraag dan anders formuleren.
- V1: Waar is die woordvoerder als je hem nodig hebt?
- V2: Waarom sluit je niet gewoon je kamerdeur in plaats van constant het gesprek met ons aan te gaan over je wens om voorgoed je kamerdeur te sluiten?
- V3: Omdat ik mijn desinteresse in jullie bevestigd wil zien alvorens ik mijn deuren sluit.
- V2: Dus wij moeten jouw desinteresse in ons voor jou bevestigen?
- V3: Precies.
- V2: En op wat voor manier had je dat gedacht?
- V3: Door jullie interesse in mij terug te schroeven naar nul.
- V2: Maar ik ben helemaal niet geïnteresseerd in jou. Jij sleept me wekelijks naar deze vergaderingen, waarin je maar blijft hameren op het feit dat we te dicht op je huid zitten, terwijl we elkaar amper zouden tegenkomen als deze vergaderingen er helemaal niet zouden zijn. Het liefst zeg ik ook gewoon 'hoi' tegen je in de keuken en loop ik door.
- V3: Dus je wilt mijn desinteresse in jou niet bevestigd zien.
- V2: Ik hoef hem niet bevestigd te zien. Jouw desinteresse in mij is een feit. Als je gaat proberen om dat feit bevestigd te zien door er urenlang over door te

emmeren, dan is er geen feit meer. Dan is het opeens een veronderstelling, of nog erger, een discussiepunt.

V1: Ik heb ernstig behoefte aan die woordvoerder van je.

V2: Mijn vriendje is even koffie halen.

V1: Ik wil graag de term woordvoerder blijven handhaven als je het niet erg vindt.

V3: Wat is jouw standpunt eigenlijk in dit geheel?

V1: Mijn standpunt? In jouw desinteresse naar mij?

V3: Ja?

V1: Het spijt me. Zoals ik al eerder heb gezegd, ik kan je desinteresse in mij niet voor je bevestigen omdat ik op mijn beurt niet ongeïnteresseerd in jou ben. Sterker nog, ik ben erg geïnteresseerd in je. Ik bewonder je wereldvisie en mensbeeld. Je inspireert me. We zijn twee verschillende persoonlijkheden, dat ben ik met je eens, maar juist dat triggert mijn interesse in jou des te meer.

V3: Ik heb helemaal niks met jou te maken. Zoek vrienden. Ik beteken niks voor je.

V1: Bedoel je; ik beteken niks voor jou? Want jij betekent wel degelijk iets voor mij.

V3: Slijmbal.

V2: Graag wil ik een punt van kritiek maken.

V1: Volgens mij zijn we nog niet klaar met het hoofdonderwerp van de initiatiefneemster.

V2: De manier waarop ik continu door jullie word afgeschilderd als zijnde een explosieve onevenwichtige persoonlijkheid ervaar ik als discriminerend, en beledigend voor mijn culturele achtergrond.

V1: Culturele achtergrond?

V2: Het temperamentvolle zit in mijn bloed en het bloed van mijn volk. Mij ontoerekeningsvatbaar verklaren betekent het ontoerekeningsvatbaar verklaren

van een hele bevolkingsgroep.

- V1: Mijn volk? Mijn volk? Waar heb je het in godsnaam over?
- V3: Haar moeder is kwart Spaans.
- V2: Ik kan dat simpelweg niet over mijn kant laten gaan. En niet zozeer voor mijzelf als wel voor al die anderen.
- V1: Je moeder is kwart Spaans? En wat heeft dat in vredesnaam te maken met die aaneenrijging van woedeaanvallen van je in de afgelopen weken?
- V2: Noem het een bepaalde manier van ventileren.
- V1: Je sloeg je gesprekspartner een blauw oog en stak een week later haar bikini in de fik.
- V2: Die bikini was een ongeluk. En dat blauw oog trouwens ook.
- V3: Ik zag je uithalen met je elleboog.
- V2: Het was een spastische beweging.
- V1: Welk punt probeer je nou eigenlijk te maken?
- V2: Ik heb een wonderlijke manier van reageren...die ligt nu eenmaal beklonken in mij. Ik wens dat die geaccepteerd wordt als onlosmakelijk deel van mij. Een deel waar ik waarde aan hecht.
- V1: Dus als ik het goed begrijp schuif je nu datgene wat wij wekenlang met het grootste begrip en de grootste zorgvuldigheid hebben getracht te vangen in woorden, een impulsief handelen jouwerzijds vanuit een licht verstoord zelfbeeld, af op een achtste Spaans bloed dat door je lichaam stroomt?
- V2: Zodoende trek ik dan ook eerder gemaakte excuses voor mijn gedrag indertijd, bij deze in.
- V3: Een bepaalde mate van agressie koppelen aan je culturele achtergrond, dat noem ik pas discriminerend.
- V1: Ik vind dit nogal een gevaarlijk gesprek worden.

V2: Ik vond dat ik dit gesprek aan moest gaan.

V1: Ik vind dat jouw initiatief voor dit gesprek bewonderenswaardig is, maar op dit moment wat in de wielen lopen van het gesprek dat gaande was en geïnitieerd werd door de andere gesprekspartner.

...

V2: Vuile racist!

V1: Pardon?

V2: Volgens mij ben je te schijterig om er op te reageren, op mijn punt van kritiek.

V1: Ah kijk, de woordvoerder. Eindelijk.

(W op)

SCENE 3

W: Ik geloof dat de kat in jullie tuin heeft zitten kakken.

V1: Wat? Wat zegt ie nou?

V3: Ik denk dat de woordvoerder bij het koffiehaken iets heeft geroken dat niet helemaal in de haak was.

V1: Brand?

V3: Kattenstront.

V1: He gadverdamme nee.

W: Ik zag iets zwarts wegvluchten vanonder de hortensia's. Ik denk dat het die siamees is van de huiseigenaar.

V2: Heb je bij hem aangebeld?

W: Ik woon hier niet.

V2: Moet ik bij hem aanbellen?

W: Hij is niet thuis.

V2: Heb je nou bij hem aangebeld of niet?

W: Hij deed niet open.

V2: Heb je gebeld?

W: Ik heb op het raam geklopt.

V3: Heb je op het raam geklopt?

W: Een paar keer.

V3: Waarom klop je nou op het raam? Er hangt toch gewoon een bel? Je gaat toch niet zomaar op het raam kloppen? Dat beangstigd mensen toch?

V1: Kan iemand mij vertellen waar jullie het over hebben asjeblieft?

V3: De nieuwe persoon heeft op het raam van de huiseigenaar geklopt.

V1: Waarom heeft de nieuwe persoon op het raam van de huiseigenaar geklopt?

V2: Omdat zijn kat in de tuin heeft gescheten.

V1: Hoe weet ie zo zeker dat het zijn kat was?

V3: Hij zag iets zwarts wegschieten vanonder de hortensia's.

V1: En dan gaat meneer als een dolle op het raam van de huiseigenaar kloppen?

V3: Blijkbaar ja.

V2: Het was een impulsieve daad.

V1: Er hangt toch gewoon een bel? Waarom belt ie niet gewoon aan?

V3: Dat vroeg ik dus ook.

V1: Je gaat toch niet zomaar op een raam kloppen. Dat beangstigd mensen toch. En al helemaal in zijn geval.

- V2: In wiens geval?
- V1: Je weet wel. In zijn geval.
- V2: Nee, ik weet niks. Wat bedoel je nou met zijn geval?
- V1: Zijn voorkomen.
- V2: Wat bedoel je nou met zijn voorkomen?
- V1: Je weet wel, zijn fysieke...hè jeetje, gewoon zijn voorkomen.
- W: Wat is er met mijn voorkomen?
- V2: Daar ben ik ook benieuwd naar.
- V1: Wat zegt ie? Ging dit over mij?
- V3: Hij vraagt zich af wat er mis is met zijn voorkomen.
- V2: Dezelfde vraag die ik dus stelde.
- V1: Niks. Er is helemaal niks mis met zijn voorkomen. Hij heeft een prima voorkomen. Ik zeg alleen dat bepaalde mensen zijn voorkomen als beangstigend zouden kunnen interpreteren wanneer ze hem al kloppend op een raam in de schaduw van een laurierstruik tussen de gordijnen zouden zien staan.
- V2: Meer beangstigend dan bijvoorbeeld iemand met een ander voorkomen?
- V1: Ik weet waar je op aan stuurt, en ik ga er niet in mee.
- V3: Volgens mij heb je je vastgeluld.
- V1: Ik zeg alleen dat ik het heel vervelend vind dat er een kat in onze tuin heeft gescheten.
- V3: Nee, dat zeg je helemaal niet. Je zegt dat het voorkomen van haar woordvoerder bepaalde mensen angst zou kunnen inboezemen. Je zegt helemaal niet dat je het heel vervelend vind dat er een kat in onze tuin heeft gescheten.

- V1: Dan zeg ik het nu.
- V2: Volgens mij heb jij iets tegen mijn vriendje.
- V1: Ik heb helemaal niks tegen je vriendje. Ik vind je vriendje een ontzettend sympathieke verschijning, en ik bewonder zijn flexibiliteit en menslievendheid. Bovendien vind ik hem een uitstekende woordvoerder.
- V2: Je verstaat hem niet.
- V1: Ondanks dat vind ik hem een uitstekende woordvoerder. En laat ik eraan toevoegen dat ik zijn aanwezigheid als bijzonder constructief ervaar in het gesprek dat we zojuist voerden, en dat op dit moment staat te springen om doorgevoerd te worden.
- V2: Je hebt niks dan kritiek op hem.
- V1: Het enige waar ik kritiek op heb is het zojuist handelen zijnerzijds inzake het kloppen op het raam van de huiseigenaar. En in een ver verleden misschien jouw keuze om een woordvoerder aan te trekken die niet meteen de indruk wekt onpartijdig te zijn, maar dat gaat dus niet over kritiek op hem als wel over enige vorm van kritiek op jouw. Van mijn kant. Voorheen dus. Awel.
- V3: Over dat laatste punt wil ik zodadelijk ook nog iets zeggen.
- V2: Dus met een ander voorkomen zijnerzijds had je geen kritiek gehad op zijn handelen inzake het kloppen op het raam van de huiseigenaar?
- V1: De huiseigenaar is een gevoelig man.
- V2: Maar met een ander voorkomen zijnerzijds was er niks aan de hand geweest?
- V1: Problemen probeer ik te voorkomen. Dat is een talent en een valkuil.
- V2: Lul er nou niet omheen. Ik vraag je wat er mis is met het voorkomen van mijn vriendje.
- ...
- V1: Hij heeft van die donkere ogen.

V2: Wat?

V1: Hij heeft van die donkere ogen. En van die witte tanden.

W: Die heb ik ja.

V1: Wat?

V2: *(tegen W)* Hou je er even buiten. *(tegen V1)* Wat probeer je nou helemaal te zeggen?

V1: Het is nogal een voorkomen dat hij heeft. En zo fysiek ook.

V2: Wat fysiek?

V1: Zo groot.

V3: Ik vind dit ongelooflijk.

V2: Boezemt hij je angst in?

V1: Nee. Natuurlijk niet. Natuurlijk boezemt hij me geen angst in.

V2: Wat lul je dan?

V1: Misschien is het dat ik me schaam voor de mensen die angst ingeboezemd krijgen door hem, en hun reactie op die angst, dat ik zo zorgvuldig mogelijk probeer om te gaan met bijvoorbeeld zoiets als de manier waarop we de huiseigenaar laten weten dat zijn kat in onze tuin heeft gescheten.

...

V2: Vuile racist!

V1: Krijgen we dit weer. Hou je nou toch es koest! Dit heeft werkelijk niks met welke vorm van racisme dan ook te maken. Ik zeg alleen dat ie groot en sterk is, en donkere ogen heeft!

V2: En dat ie een buitenlander is.

V1: Hij is helemaal geen buitenlander!

V2: Maar hij zou het kunnen zijn!

V1: Wat betekent dat? Wat betekent dat nou?

V2: Dat jij sommige mensen op uiterlijke kenmerken kwalificeert als eng of minder eng. En daarbij komend een achtste van mijn zijn en kunnen verklaard als ontoerekeningsvatbaar gedeelte van mijn wezen.

V1: Dit gaat dus alleen maar weer over jou.

V2: Dit gaat over een ontzettend grote groep benadeelden die door jou op een grote hoop worden gekieperd.

V1: Ik denk dat er meer gezond verstand zit in dat achtste gedeelte Spanje dat je met je meedraagt, dan in dat zevenachtste gedeelte bleekscheet die je d'r bent!

...

V2: De schande! De schande!

(V2 af)

V3: Nou proficiat. Heb je haar nou waar je haar hebben wilt? Meneertje de filantroop?

V1: Ik schoot uit mijn slof. Klaarblijkelijk schoot ik zojuist een klein beetje uit mijn slof.

W: Zal ik achter haar aan?

V3: Doe wat je goed acht, vriend.

V1: Wat zegt ie? Gaat dit over mij?

V3: Hij vraagt of hij achter haar aan moet.

V1: Nee, hij moet hier gewoon rustig blijven zitten. We wachten gewoon heel eventjes tot ze is teruggekeerd, en tot dat moment daar is bezinnen we ons even.

V3: *(tegen W)* Kan jij het woord niet voor haar voeren? Daar ben je toch voor?

V1: Zolang ie maar niet in de weg van de gespreksleider gaat staan.

W: We hebben nog een reactie te goed van jou volgens mij.

V3: Is dat zo?

V1: Wat?

W: Toen de gespreksleider twee punten noemde waar hij kritiek op had, noemde hij naast mijn handelen inzake het kloppen op het raam van de huiseigenaar, ook het al dan niet partijdig zijn van de benoemde woordvoerder, ik dus. In reactie daarop gaf je te kennen op dat laatste punt nog een reactie te willen geven.

V1: Het zou zoveel handiger zijn als de nieuwe persoon zich gewoon verstaanbaar zou kunnen maken. Wil je me asjeblieft vertellen wat de nieuwe persoon nou allemaal zit te zeggen?

V3: (*tegen V1*) Hou je erbuiten. (*tegen W*) Het irriteert me dat je je probeert voor te doen als zijnde onpartijdige woordvoerder, terwijl je in feite al drie nachten naast je cliënt slaapt als zijnde ‘vriendje’.

W: Sinds wanneer hoort een woordvoerder onpartijdig te zijn?

V3: Sinds hij deel neemt aan een gesprek waar hij niet aan deel zou moeten nemen.

W: Ik waardeer je openheid.

V3: Da’s geweldig, dat je die waardeert.

(*V2 op*)

SCENE 4

V2: Dat is geen kattenstront.

V1: Wat zeg je?

V2: Dat is geen kattenstront hoor.

V1: Wat is geen kattenstront?

V2: Dat is geen kattenstront wat ik daar ruik.

V1: Wat is het dan wel?

V2: Het is stront, het is stront. Maar zeker niet van een kat.

V1: Als het stront is, maar niet van een kat, wiens stront is het dan?

V2: Dat vraag ik me ook af.

V1: Maar hij zag toch een kat wegschieten vanonder de hortensia's.

W: Ik zag iets zwarts wegschieten vanonder de hortensia's.

V1: Wat?

V3: Iets zwarts. Hij zag iets zwarts wegschieten vanonder de hortensia's.

V1: Maar geen kat?

W: Iets zwarts. Ik zag iets zwarts wegschieten.

V3: En hoe groot was dat zwarts dat je weg zag schieten?

W: Zo groot.

V3: Zo groot?

W: Zo groot.

V3: Dat is toch geen kat? Een kat is toch niet zo groot?

W: Is een kat niet zo groot?

V3: Welke kat is er nou zo groot?

W: Zo'n grote kat?

V3: Die bestaan toch niet? Zo'n grote kat bestaat toch niet?

- W: Hij was zwart.
- V3: Wat zegt dat nou over de omvang, dat ie zwart was? Ook al was ie zwart, dan zag je toch nog wel de omvang?
- W: Het schoot weg.
- V3: Ja, dat heb je al gezegd ja, maar dat wegschieten verhindert je toch niet om te zien hoe groot dat zwarte was dat wegschoot, en dat het dus klaarblijkelijk niet om een kat ging, maar om iets veel groters dan een kat?
- W: Tja, als je het zo formuleert klinkt het logisch dat het misschien wel helemaal geen kat was.
- V3: Het wàs geen kat! Het wàs geen kat!
- V2: Wat denk je dan dat het was?
- V3: Een mens! Een mens! D'r heeft gewoon een mens in onze tuin staan kakken!
- W: Een mens?
- V3: Een mens ja, een mens. Onder de hortensia's.
- V1: Wil iemand asjeblijft de moeite nemen om me te vertellen waar dit gesprek over gaat?
- V2: We denken dat er iemand in onze tuin heeft staan kakken.
- V1: Een kat ja.
- V2: Nee geen kat. Een mens. Iemand.
- V1: Maar hij zag een kat wegschieten. Een zwarte kat.
- V2: Het was zo groot.
- V1: Wat was zo groot?
- V2: Datgene wat wegschoot.
- V1: Was datgene wat wegschoot zo groot?

V2: Ja.

V1: Dat is geen kat.

V2: Nee.

V1: Een kat is niet zo groot.

V3: Nee, dat zei ik ook al.

V1: Zulke grote katten bestaan helemaal niet. Waarom zegt hij dan dat het een kat was?

V2: Omdat het zwart was en wegschoot.

V1: Maar dat zegt toch helemaal niks over de omvang?

V3: Dat gesprek heb ik zojuist ook al gevoerd, en we zijn inderdaad tot de conclusie gekomen dat het geen kat was.

V1: Wat was het dan wel?

V3: Wat is zo groot?

V1: Wat is zo groot? Weet ik veel. Een mens.

V3: Precies.

V1: Heeft er een mens in de tuin staan kakken?

V2: Dat zeg ik dus net tegen je.

V1: Waarom heeft er een mens in onze tuin staan kakken?

V2: Omdat ie nodig moest. Weet ik veel.

V1: Wie kakt er nou in iemand zijn tuin? Welk mens komt er nou op het idee om in iemand zijn tuin te gaan zitten kakken?

V2: Ik weet het niet.

V1: Zag ie wie het was?

V3: Hij dacht dat het een kat was, dus hij zal wel niet gezien hebben wie het eventueel nog anders zou hebben kunnen zijn geweest.

V1: (*tegen W*) Heb je gezien wie het was?

W: Ik zag alleen contouren.

V1: Wat zegt ie?

V2: Hij zag alleen contouren.

V1: (*tegen W*) En herkende je iemand vanuit die contouren?

W: Ik dacht dat het een kat was.

V2: Hij dacht dat het een kat was.

V1: (*tegen W*) Wie zou het nog anders kunnen zijn geweest?

W: Tja, wie zou het nog anders kunnen zijn geweest?

V1: Wat?

V2: Hij herhaalt je vraag.

V1: Hij moet niks herhalen, hij moet antwoorden. Wie heeft er in onze tuin gekakt?

W: De huiseigenaar?

V1: Wat?

V2: De huiseigenaar.

V1: Wat? De huiseigenaar?

W: Dat is toch de enige met een sleutel?

V2: Dat hij de enige met een sleutel is.

...

V1: Ga je me nou vertellen dat de huiseigenaar in onze tuin heeft gekakt?

...

V3: Hij is inderdaad de enige met een sleutel.

V2: En hij heeft ook wel iets weg van een katachtige. Althans, in zijn contouren dan.

...

V1: Denk je echt dat het de huiseigenaar was die je zag?

V3: Nee natuurlijk denkt hij dat niet. Hij dacht dat het een kat was. Ken je het verschil tussen een huiseigenaar en een kat?

V1: ...

V3: De een is zo groot en miauwt, en de ander is zo groot en heeft dus blijkbaar in onze tuin staan kakken.

V2: Waarom heeft onze huiseigenaar in onze tuin staan kakken?

V1: Ja, dat zou ik ook wel eens willen weten. Waarom denk jij dat onze huiseigenaar in onze tuin heeft staan kakken?

W: Ik vind het heel lastig om daar antwoord op te geven, op die vraag. Misschien moet je die vraag aan iemand anders stellen?

(W af)

V1: Wat zegt ie? Wat zegt ie nou?

V2: Je toon bevalt hem niet.

V1: Toon, welke toon?

V2: De toon van je vraagstelling. Die klinkt nogal dwingend namelijk.

V1: Is het mijn schuld dat ik hem niet kan verstaan? Waarom maakt hij zich niet

gewoon verstaanbaar naar mij? Dan zou ik ook niet zo'n dwingende toon hoeven op te zetten.

V2: Geef het maar toe, je hebt niets dan kritiek op mijn vriendje.

V1: Ik vind hem nogal traag van begrip inderdaad. En voor heel veel beroepen zou dat geen enkel probleem zijn, maar als woordvoerder wordt er toch enige mate van versoepeling van je gevraagd. Of vergis ik me nou?

V2: De enige die hier traag van begrip is, is degene die hier alles tot in het oneindige herhaald wil hebben. Sluit je mond en open je oren als je op zoek bent naar enige mate van versoepeling!

V1: Trek mijn leiderschap niet in twijfel. Ik waarschuw je, want dan is dit gesprek zo voorbij.

V3: Welk gesprek?

V1: Bemoei je er niet mee. Dit is iets tussen ons.

V3: Ik wil alleen weten over welk gesprek je het nu hebt.

V1: Hou je erbuiten.

V3: Ik hou me er helemaal niet buiten. Welk gesprek bedoel je nou eigenlijk?

V1: Welk gesprek? Welk gesprek? Het door jou voor de zoveelste keer geïnitieerde middagje zeveren over je ongenoegen en onzekerheid die wij zogenaamd weer es een keertje in de hand zouden hebben gewerkt. In godsnaam, je woont hier samen met twee anderen! Pas je aan of sodemieter op, maar verveel ons niet langer tot in het oneindige met alle twijfels rond jouw persoonlijkheid of die van een ander!

...

V2: Vuile racist!

V1: In godsjezusnaam, wat is hier nou weer racistisch aan?

(V3 af)

V2: Nou proficiat hoor. Heb je haar nou waar je haar hebben wilt? Meneertje de

gespreksleider?

V1: Blijkbaar schoot ik heel eventjes uit mijn slof. Ik deed dat blijkbaar, en het gebeurde.

V2: Blijkbaar ja.

V1: Misschien is het verstandig om even een moment van bezinning in te bouwen, voordat er verkeerde dingen worden gezegd door de een of de ander, of dingen die niet verkeerd werden bedoeld toch op een verkeerde manier worden geïnterpreteerd door...ook de een of de ander.

V2: Zal ik er even achteraan?

V1: Nee, jij blijft hier. We wachten gewoon heel eventjes tot ze is teruggekeerd, en tot die tijd...waar is je woordvoerder eigenlijk?

V2: Mijn vriendje?

V1: Het gesprek is nog niet ten einde. In het kader van de helderheid spreek ik dus liever nog even over je woordvoerder.

V2: Doe wat je niet laten kan.

(W op)

SCENE 5

W: Jullie huiseigenaar ontkent bij hoog en laag in jullie tuin te hebben gekakt.

V2: Pardon?

W: Ik heb op aanraden van jullie gespreksleider aangebeld deze keer, en inderdaad, nu werd er thuis gegeven. Maar de huiseigenaar beweert niets af te weten van het gebeurde in jullie tuin, en zegt zijn behoefte gewoon op een toiletpot te doen, zoals ieder normaal mens.

V1: Ik hou mijn oren open. Ik hou mijn oren open en ik versta er nog steeds helemaal niks van.

V2: Ik weet niet of je dit wilt horen.

V1: Wat is er? Wat is er?

W: Verder leek hij nogal beledigd te zijn door mijn vraag, en rook ik in zijn gang niet de bekende geur die ik rook in jullie tuin, toen ik daarstraks koffie ging halen.

V1: Wat kijk je nou? Wat heeft ie gezegd?

(V3 op)

V3: Ik sprak zojuist de huiseigenaar -

V1: Sprak jij de huiseigenaar? Waarom sprak jij de huiseigenaar?

V3: - en hij was niet blij.

V1: Was hij niet blij? Waarom was hij niet blij? (*tegen V2*) Oh, ik weet al waarom hij niet blij was. Omdat er een vreemdeling daarstraks op zijn raam heeft staan kloppen zeker. Zie je wel, nu hebben we de poppen aan het dansen. En dat allemaal dankzij dat sympathieke vriendje van jou, met z'n doodgewone voorkomen.

V3: Het schijnt dat dat sympathieke vriendje van haar -

V2: Zullen we hem gewoon nog even woordvoerder noemen?

V3: - opnieuw naar de huiseigenaar is gegaan -

V1: Naar de huiseigenaar is gegaan?!

V3: - heeft aangebeld -

V1: Heeft aangebeld?!!

V3: - en hem doodleuk heeft gevraagd of hij misschien degene was die zo even in onze tuin heeft staan kakken.

...

V1: NEE!

- V3: Blijkbaar is het niet de huiseigenaar geweest die in onze tuin heeft gekakt, want hij is nogal woedend nu. Bovendien was hij al niet blij dat er kortgeleden inderdaad een vreemdeling op zijn raam heeft staan kloppen, en waar hij al helemaal niet blij mee is, is dat die vreemdeling schijnbaar bij ons hoort, en bij ons verblijft, en dat tegen alle gemaakte afspraken in.
- V1: NEE! NEE!
- V2: Maak je niet druk. Hij is gewoon op bezoek.
- V3: Drie nachten. Da's geen bezoek, da's een verblijf.
- V2: Hij heeft hem niet eens binnen zien komen.
- V3: Blijkbaar wel dus. Blijkbaar wel.
- W: Sorry voor het lastige parket. De gespreksleider wilde graag weten of het de huiseigenaar was die in de tuin had staan kakken.
- V3: En jij voelde je de aangewezen persoon om daar achteraan te gaan?
- V1: Wil ik weten wat hij zegt, of wil ik niet weten wat hij zegt?
- V2: Hij biedt zijn excuses aan.
- V1: Voor het feit dat het blijkbaar toch een kat was die onder de hortensia's heeft zitten kakken, of voor het feit dat zijn doen en laten in en rond dit huis er voor heeft gezorgd dat we nu ieder ogenblik op straat kunnen worden gegooid?
- V2: Mijn vriendje hoeft zich niet te verontschuldigen voor zijn aanwezigheid. En zeker niet vandaag, omdat jij degene was die mij wees op het feit dat er met mij geen constructief gesprek te voeren viel, en me adviseerde om er in een volgend gesprek iemand bij te betrekken die de stabiliteit binnen het gesprek zou kunnen bevorderen. In feite is hij hier dus op jouw uitnodiging.
- V1: Hij slaapt al drie nachten bij jou in bed! Of heb ik hem daar ook voor uitgenodigd, zonder dat ik er erg in had?
- V2: Als we vandaag deze vergadering niet zouden hebben gehad, was ie al lang uit huis geweest.
- V3: Dus het is de schuld van deze vergadering?

- V1: Het is de schuld van de initiatiefnemer van deze vergadering.
- V3: Je vond mijn initiatief bewonderenswaardig en daadkrachtig.
- V1: Dat vond ik voordat ik bekend raakte met de consequenties van het initiatief.
- V2: Ik denk niet dat de schuld bij de vergadering of de initiatiefnemer van de vergadering ligt. Ik denk dat schuld ligt bij degene die ons heeft doen laten geloven dat er een volwassen kerel in onze voortuin stond te kakken, in plaats van een zwarte kat.
- V1: Aha! Dus toch de woordvoerder!
- V2: Niks de woordvoerder. Hij gaf een alternatief voor de zwarte kat, en jij greep dat alternatief met beide handen aan.
- V1: Er waren glasharde bewijzen!
- V2: Bewijzen waarvoor?
- V1: Dat het de huiseigenaar was die in onze tuin stond te kakken.
- V2: Noem er dan es een paar.
- V1: Zijn omvang, zijn contouren, zijn katachtige verschijning. Het feit dat hij de enige is met een sleutel.
- V3: Jij hebt ook een sleutel.
- V1: Wat beweer je? Dat IK in die tuin stond te kakken? Jij hebt ook een sleutel.
- V3: Ik was al die tijd hier.
- V1: Zij heeft ook een sleutel.
- V3: Zij was ook al die tijd hier.
- V1: En ik ben ook niet weggeweest.
- V3: Nee.

- V1: Nou, dan hebben we dus alle vier de mensen die een sleutel hebben, gehad.
- V2: Hij heeft ook een sleutel.
- V1: Wie heeft ook een sleutel?
- V2: Mijn vriendje heeft ook een sleutel. Als we dan toch bezig zijn.
- ...
- V1: Ik geloof dat ik nu eventjes gek begin te worden. Heeft jouw vriendje ook een sleutel? Waarom heeft jouw vriendje ook een sleutel?
- V2: Zodat ie naar binnen kan.
- V1: Dus je vriendje kan bij ons naar binnen?
- V2: Als mijn vriendje bij ons naar binnen wil, kan mijn vriendje bij ons naar binnen.
- V1: En wat denk je dat wij daar van vinden, dat je vriendje op elk moment van de dag onze deur open kan gooien om bij ons naar binnen te stappen, afhankelijk naar hoe het hem uitkomt?
- V2: Ja, wat vinden jullie daar eigenlijk van?
- ...
- V1: Ik voel me daar behoorlijk onveilig onder.
- V3: Ik hou mijn mond.
- ...
- V2: Dus jij voelt je behoorlijk onveilig onder het gegeven dat mijn vriendje bij je naar binnen zou kunnen komen?
- V1: Ik voel mij daar behoorlijk onveilig onder.
- V2: Waarom voel je je daar onveilig onder?
- V1: Door mogelijke dingen die eventueel zouden kunnen gebeuren.

- V2: En over welke mogelijke dingen heb je het dan?
- V1: ...
- V2: Ik vraag je wat.
- V1: Ik ga daar geen antwoord op geven.
- V2: Zeg het maar gewoon.
- V1: Alles. Alles. Alles kan er mogelijk zijn. Alles is in principe mogelijk. Dat maakt dat ik mij er onveilig onder voel. Juist die onberekenbare kant ervan.
- V2: Dus je vind mijn vriendje onberekenbaar.
- V1: Neehee! Ik zeg alleen dat in principe de mogelijkheden er zouden kunnen zijn dat wanneer iemand, die mogelijkwijs een voorkomen heeft dat anderen angst inboezemt, ineens midden in mijn kamer zou staan, dat er dan in principe legio mogelijkheden zijn om mij onder de kleine maar onberekenbare kant van die mogelijkheden, onveilig te voelen.
- V2: Dus - ?
- V1: Ik vind het gewoon doodeng dat er straks een vreemdeling in mijn kamer staat! Is dat nou zo onbegrijpelijk?
- ...
- V2: Vuile -
- V1: Nee, nee! Ik vraag je of dat zo onbegrijpelijk is? Jezus Christus, ik moet hier ook werkelijk àl mijn woorden op een goudschaaltje wegen.
- V2: En wat is jouw standpunt in dit geheel?
- V3: Mijn standpunt?
- V2: Ja, of ben je je tong verloren?
- V3: Ik vind het irritant dat je vriendje hier continu in huis rondloopt, terwijl het huis eigenlijk al te klein is voor drie bewoners. Je kan je kont hier niet keren,

of je loopt weer iemand tegen het lijf. Laat hem buiten of ga bij hem thuis zitten, maar voor dit huis is ie gewoon te groot. Dat is mijn standpunt. Of ben ik nou ook een vuile racist?

V1: Ik vind dat een heel redelijk standpunt.

V2: Als jij nou gewoon je belofte zou waarmaken om voorgoed je kamerdeur te sluiten en je niet meer op ons pad te begeven, dan was er hier genoeg ruimte over voor mijn vriendje en mij.

V3: Als je vriendje en jij zich nou eens niet op mijn pad zouden begeven zou ik misschien ook niet de belofte hoeven doen om voorgoed mijn kamerdeur te sluiten.

V1: Ook dat vind ik een heel redelijk standpunt.

V2: Dit is een kast van huis! We zwemmen hier in de ruimte!

V3: Blijkbaar zijn er bepaalde mensen die met minder ruimte genoeg nemen dan anderen. Maar dat is nog geen reden om die anderen te veroordelen.

V1: Dat ook vind ik een heel redelijk -

V2: *(tegen V1)* Hou es effe je klep. *(tegen V3)* Als ik mijn vriendje mijn huissleutel wil geven, dan geef ik mijn vriendje mijn huissleutel, of je het er nou mee eens bent of niet.

V3: *(tegen V1)* En jij vind dat IK me hier moet aanpassen of op moet sodemieteren? Hoor je dit nou? Hoor je dit?

V1: Sorry, ik heb hier even geen mening over.

W: Misschien mag ik dan even mijn mening geven?

V1: Wat? Wat zegt ie?

V3: Hij vraagt of hij ook nog even zijn mening mag geven.

V1: Nee, hij heeft zijn recht op het uiten van een mening verspeeld door op eigen gelegenheid onze huiseigenaar op de kast te jagen.

W: Ik vind dat ik dat recht pas heb verspeeld op het moment dat zeker bewezen is

dat het niet de huiseigenaar was die zojuist in jullie tuin heeft staan kakken, maar iemand anders.

V1: Wat zegt ie nou? Geeft ie nou toch zijn mening?

V3: Hij geeft een mening, maar ik weet niet of het dezelfde mening is die hij als eerste wilde geven.

V1: Vertaal! Vertaal!

V3: Hij wil eerst bewezen zien dat het werkelijk niet de huiseigenaar was die in onze tuin heeft staan kakken.

V1: Maar dat is allang bewezen!

V2: Dat is volgens mij nog helemaal niet bewezen.

V1: Doe normaal. Waarom zou een volwassen kerel in de achtertuin gaan staan kakken van het huis waar hij zelf eigenaar van is?

V2: Bedoel je dit nou retorisch?

V1: Klinkt het niet zo dan?

V2: Ik kan me toch niet aan de indruk onttrekken dat je zo even geleden nog heilig geloofde in het feit dat het inderdaad de huiseigenaar was die in onze tuin had staan kakken, aangezien je de bewijzen daarvoor als glashard achtte.

...

V1: Het was gewoon een kat! Het was gewoon een kat! Jezus Christus, waar zitten we ons nou druk over te maken?

V3: Het was geen kat. Ik weet niet wat het wel was, maar het was geen kat.

V1: Een hond dan.

V3: Een hond komt niet over de schutting.

V1: Iets anders katachtigs dan.

V3: En waar had je aan gedacht?

V1: Ja weet ik veel. Gewoon iets anders katachtigs, dat misschien iets groter is dan zoiets katachtigs als een doorsnee kat.

V3: Een tijger?

V1: He verdomme, doe nou niet of ik stom ben. Ik heb geen idee wat voor ander katachtigs het zou kunnen zijn geweest.

V3: Een poema?

V1: Nee, geen poema! Geen poema! Geen tijger en geen poema, want die komen doorgaans niet zo snel in iemand zijn achtertuin terecht.

V3: Dus toch niks katachtigs?

V1: Nee, toch niks katachtigs blijktbaar.

V3: En wat dan wel?

V1: Ik heb geen idee! (*V1 wijst*) Net zoals jij geen idee hebt, of jij geen idee hebt, of die stomme woordvoerder van je geen idee heeft.

V3: Precies, je hebt geen idee. Dus er is inderdaad nog niks bewezen.

V2: Wat zei jij over mijn vriendje?

...

(*V2 en W af*)

SCENE 6

V1: Sorry! Sorry! God nog aan toe. Ik schoot uit mijn slof!

V3: Ze zijn weer naar de keuken hoor.

V1: Ja, proficiat ja, en nee, dit is niet waar ik ze hebben wil.

V3: Zullen we maar weer even wachten tot ze teruggekeerd zijn?

V1: Een moment van bezinning zou absoluut geen kwaad kunnen. En dat geldt niet alleen voor mij.

V3: Ik begin een beetje spijt te krijgen van het initiatief dat ik nam voor dit gesprek.

V1: Jij hoeft nergens spijt van te hebben. Er kwam iets tussendoor gefietst, tussen het gesprek dat je initieerde, maar het initiatief van het gesprek blijft een zuivere, en de draad van het gesprek zal kortstonds worden opgepakt.

V3: Dan moeten we er alleen nog even achterkomen wie het is geweest die in onze achtertuin heeft gekakt.

V1: Ik zeg dit even off the record, maar het zou me niks verbazen als het die nieuwe persoon zelf is geweest.

V3: De woordvoerder?

V1: Het vriendje ja. *(korte pauze)* Dit moet tussen ons blijven, maar ga het maar na. Nu blijkt dat er een vijfde is die de sleutel heeft van ons huis, wij drieën binnen bleven, de huiseigenaar gewoon op een toiletpot kakt, en de enige getuigenverklaring, namelijk die van de woordvoerder zelf, rammelt van alle kanten, wie klinkt jou dan als meest logische verdachte in de oren?

...

V3: Ik heb het al gezegd, en ik zeg het nu nog eens; ik vind jou een manipulatieve, zelfingenomen blaaskaak!

(V3 af)

V1: *(richting V3)* Maar ik kak in ieder geval niet in iemand anders zijn tuin!

V3: *(van buiten)* Je zou er de persoonlijkheid naar kunnen zijn!

...

V1: *(richting V3)* Even voor de helderheid; dit blijft toch tussen ons? Hallo?

...

Potverdomme.